

KADIN ASKER

Figen Batak

© KARAKARGA YAYINLARI 392

*Her hakkı saklıdır. Bu eserin aynen ya da özet olarak hiçbir bölümü,
telif hakkı sahibinin yazılı izni alınmadan kullanılamaz.*

Kadın Asker **Figen Batak**

Genel Yayın Yönetmeni: Mustafa Kutlukhan Perker

Üretim Koordinatörü: Semran Karacaayır

Editör: Neslihan Perker

Kapak Tasarımı: Sedat Gösterikli

Mizampaj: Emirhan Perker

Sosyal Medya-Grafik: Tuğçe Budak-Mesud Topal-Meltem Kökboyun

1. Baskı: Eylül 2022

ISBN: 978-625-7217-21-7

*İmtiyaz Sahipleri: Yelda Cumaloğlu, Mustafa Kutlukhan Perker
KaraKarga Yayınları, Destek Yayınları'nın alt kuruluşudur.*

Yayıncı Sertifika No. 13226

Adres: Abdi İpekçi Cad. No. 31/5

Nişantaşı/İstanbul

Tel. (0 212) 252 22 42

Faks: (0 212) 252 22 43

 karakarga.com

 info@karakarga.com

 karakargayayinlari

 karakargayayinlari

 karakargayayin

Baskı: Deniz Matbaa Mücellit

Adres: Maltepe Mahallesi Hastane Yolu Sokak

No. 1/6 Zeytinburnu - İstanbul

Tel. 0 212 613 30 06

Matbaa Sertifika No. 48625

ÖNSÖZ

Asker dediğin sert olur, yüzü gülmez diye öğretmişler bize. Ne büyük yanlış. Figen Hanım, pandemi sırasında zoom'da yaptığımız Yazı Atölyesi'ne ilk katıldığı gün heyecanın yanı sıra gülen yüzüyle de hepimizin kalbini çalmıştı. Sonrasında yılların getirdiği düzen ve disiplini derslerde de gösterdi. Her hafta ne atölyeyi aksattı ne de ödevlerini. Ama bunun sadece bir görev değil aynı zamanda da keyif olduğunu fark ettikten sonra bambaşka bir yöne gitti yazdıkları. Bizim ilişkimiz de bir dostluğa dönüştü. Ve herkes-ten önce bitirdi kitabını.

Bu yazma serüveni sırasında eski günlere gitti, mutlulukları bir kez daha yaşadı. Kimi zaman ise hayal kırıklıklarını hatırlayıp üzüldü. Haksızlıklara yeniden sinirlendi. İyi'lerini alt alta yazdı. Kendine bir çok soru sordu. Hem meslek hayatıyla hem de geçen yıllarla hesaplaştı.

Yazma eyleminin iyileştirici gücü onu da sarmaladı. Sonunda fark etti ki, yazmaya başladığındaki Figen ile kitabın son sayfasına gelen Figen aynı kişi değildi.

Bu hikâyede sizi sert ve duygusuz bir kadın subay beklemiyor. Bir anne, bir kadın, bir eş, bir arkadaş, bir evlat, bir kardeş, bir hemşire ile tanışacaksınız... Her ne kadar tüm bu kimlikler yıllarca subay kimliğinin ardında kalsalar da, ortaya çıkmak için bu kitabı bekliyorlarmış. Ne mutlu aynaya bakmaya cesareti olanlara.

Onunla gülüp, onunla ağlamaya hazır olun. Eminim siz okur da onun hikâyesinin içinde kendinizden çok şeyler bulacak, belki

de bundan sonra zor mesleklerin içindeki kadınlara daha çok empati ile yaklaşacaksınız.

Figen Hanım'ın yazı yolculuğu burada bitmiyor bence, bilakis yeni başlıyor. Onu takip etmeye devam edin.

Pınar ÇELİKEL
Gazeteci, Yazar.

Milletimiz güçlü bir millet olmaya azmetmiştir Bunun gereklerinden biri de kadınlarımızın her konuda yükselmelerini sağlamaktır. Bundan dolayı kadınlarımız ilim ve fen sahibi olacaklar ve erkeklerin geçtikleri bütün öğrenim basamaklarından geçeceklerdir.

M.K. ATATÜRK

Kadınlarımız içtimai hayatta erkeklerle birlikte yürüyerek birbirinin yardımcısı ve destekçisi olacaklardır.

M.K. ATATÜRK

GİRİŞ

Yazardan okura...

Sizinle bir çağrışım oyunu oynayarak başlamak istiyorum. Size bir kelime vereceğim ve bu kelime sizde neyi çağrıştırıyorsa onunla ilgili sözcükler düşünmenizi isteyeceğim. İşte kelimemiz:” KADIN”

Olası yanıtları duyar gibiyim. Bu çalışmayı daha önce yüz yüze görüşmelerde yapmıştım ve sizinle yanıtları paylaşıyorum. Bakalım ne kadarı sizin cevaplarınıza benziyor?

İşte yanıtlar: “Anne, kız kardeş, eş, sevgili, naif, hassas, güzellik, saç, makyaj, parfüm kokusu, temizlik, nezaket, narinlik, güçsüzlük, korunma ihtiyacı, şefkat, aşçı...

Eminim çoğu sizin cevaplarınıza benziyordur. Toplumun kadına bakışını ve ondan beklentisini dile getiren daha birçok sözcük...

Peki buradaki cevapların bir kısmının tersinin olabileceği aklınıza gelir mi? Aynı bünyede bu kadar hassasiyetin ve güzelliğin yanında toz, toprak kirlilik, cesaret, güç, mücadele, savaş, çelik gibi irade ve hatta bir asker gibi kendisini ve başkalarının hayatını koruyabilme becerisi mümkün müdür?

Neden olmasın? Bir kadın asker olursa tüm bunların bir arada bulunması mümkündür. Nereden mi biliyorum? Çünkü ben ilk elden canlı olarak bunları yaşadım.

Türk toplumunun gözünde askerlik mesleğinin, bilinmezlikleri ve zorlukları nedeniyle hem saygın hem gizemli bir yeri vardır. Tüm bunların yanında, erkek egemen bir toplumda, erkek egemen bir mesleğin içinde kadın olmanın hem manevi hem fiziksel olarak ne kadar

ağır y¼kler getirebileceğini anlamak ve anlatabilmek ayrıca zordur.

Askerden beklenen daima yıkılmaması, ¼nce asker olduğunu hatırlaması ve g¼cl¼ olmasıdır. Ama unutulmamalıdır ki; kadın erkek fark etmez, asker de duygu ve d¼ř¼nceleri, fiziksel ve ruhsal ihtiyaçları olan normal bir insandır.

İşte bu kitapta bir insan, bir asker, bir kadın olarak toplumun biçtiği rolleri yerine getirebilme çabası içerisinde yaşananlar anlatılmaktadır. Bu çabanın içinde bir genç kızın hayalleri, bir annenin duyguları, bir kadının gözleri ön¼nde, gencecik bir askerin vatan savunması sırasında hayatı solup giderken, kadın olarak hissettikleri ve bir asker olarak davranışları, ¼zel bir evlada sahip olan bir annenin t¼m umutsuz s¼zlere rağmen m¼cadelesi ve elde ettiği y¼z g¼ld¼r¼c¼ sonuçları, evladını kaybeden bir annenin hiç bitmeyen yasına rağmen hayata tutunması, kardeşlikten ¼te dostluklar, ¼l¼m anında ailesinden biri gibi yanında olan arkadaşlar, her şeyden ¼nce bir insan olarak kadınların, toplumun biçtiği rollerin yanında birey olarak var olabilme çabaları, hak arayışları, dayanışmaları ve bu yaşananlar sırasında her şeye rağmen hatırlanabilen eğlenceli anılar yer almaktadır.

1980'lerdeki T¼rkiye'nin sosyo k¼lt¼rel yapısı, yaşanan toplumsal gelişmeler ve bunların insan ilişkilerini ve yaşantılarını nasıl etkilediğine de kurgusal bir anlatımla değinilirken, ¼lkemizdeki "ilkler" ve bir grup kadının, o yıllarda, kadınlar için sıra dışı sayılabilecek bir meslekte, askerlikte var olabilme çabaları anlatılmaktadır. Bu m¼cadeleyi veren kadın subayların, bug¼n kazanımları, aile, arkadaşlık ve vatan sevgisine bakışlarını da bulacağımız hik¼yede final, belki de kadına bakış açınızı yeniden gözden geçirmenizi sağlayacak.

Kitap gerçek olaylardan esinlenilerek kurgulanmış bir romandır. Gerçek kişi, yer ve olaylarla ilgisi yoktur.

Dileğimiz; Kadınların, cinsiyeti nedeniyle biçilen rollere sıkıştırılmadan, sadece insan olduğu için, yaşam hakkı elinden alınmadan, özgürce yaşayabilmeleri.

İyi okumalar.

Figen Batak

BÖLÜM 1

Neden Askerlik?

Dört katlı binanın yatakhane olarak kullanılan en üst katında pencereden aşağı içtima¹ alanına bakıyorum. İçimde anlatılması imkânsız bir sıkıntı var. Tüm öğrenciler aşağıda toplanmış birazdan gelecek olan okul komutanını bekliyorlar. Ben de orada olmalıyım. Ama üniformam üzerimde olmasına karşın şapkamı hâlâ bulamadım. Henüz komutan gelmemiş. Bir an evvel şapkayı bulmalıyım.

Nerede olabilir? Kalbimin atışları gittikçe hızlanıyor. Kaybetmiş olamam. O olmadan içtimaya çıkamam. Bugün hafta sonu ve ben şapka olmadan izne de gidemem. Kendi kendimle konuşmayı bırakarak, koğuşa dönüp bakmalıyım.

Koğuşun kapısındaayım. Sağlı sollu üçer adet olmak üzere, altı adet ranzadan oluşan toplam 12 kişilik yatağın bulunduğu, zemini halı kaplı odaya boş gözlerle bakıyorum. Tüm yataklar aynı hizada, dümdüz yapılmış. Hiçbirinde bir kırışık yok. Yataklardan önce, hemen kapı girişinde yine sağlı sollu dizilmiş 12 adet dolap-tan bana ait olan dolaba yöneliyorum. Çaresizlikten sanki şapkamı

---

¹ Toplanma alanı

bu şekilde bulabileceğim gibi zaten açık kalması zorunlu olan dolap kapağını kapatıp açıyorum. Yerleri kesin olarak belirlenmiş eşyalarımızın yerinin değişmesi mümkünmüş gibi, dolabın her köşesine yeniden bakıyorum.

Eşyalarımızın yerini gösteren kroki kapakta asılı. İçinde bulunmasının mümkün olmadığını bildiğim, üst şapkalık rafında, şapkanın durması gereken yerin yanında bulunan, şahsi temizlik kutusuna bile bakıyorum. Temizlik kutusunun içinde eşyaların bulunması gereken yeri gösteren krokinin çizili olduğu kâğıdın hafifçe kalkmış olduğunu fark edip düzeltiyorum. Kapağını kapattığım kutuyu yerine koyarken, imkânsız olduğunu bilmeme rağmen aklıma şapkayı evde unutmuş olabileceğim fikri geliyor.

Hayır olamaz! Her şeyi unutabilirim ama şapkamı asla. Evet, evden okula her dönüşümde içim sıkılarak bir parçamı orada bırakıyorum. Her seferinde, yanıma özlemlerimi ve hayallerimi alarak dönüyorum. Şu an, tam da o evden okula dönüşlerde hissettiğim sıkıntının aynısını hissediyorum. Ama şapkayı unutmam imkânsız. O, tıpkı vücudumun bir uzvu gibi üniformanın ayrılmaz bir parçası. Unutsam okula dönemezdim.

İçimde büyüyen sıkıntı ile pencereye yeniden gidiyorum. Acaba şapkasız katılsam fark edilir mi ya da hiç katılmasam? Komutana ne söyleyeceğim? Nasıl açıklarım, ayrıca kim bilir ne ceza alacağım? Ağlamak istiyorum. Yapabileceğim fazla bir şey yok. En azından içtimaya çıkmamış olmaktan dolayı ceza almamak için, aşağı inmeliyim.

İmkânsız olduğunu biliyorum ama benim mangam² en arka sırada, belki görünmem. En azından denemeliyim. Tam sırama geçerken bölük komutanı beni fark ediyor. İşte şimdi mahvoldum!

---

2 Manga: On kişilik asker birliği